

La Mã thiết lập tầm nhìn - Số mười sáu

Bài kiểm tra cuối cùng: Hiểu về ý nghĩa biểu tượng của La Mã và sự áp dụng ba lần của lời tiên tri

Jeff Pippenger
2024-09-04

Những người đứng về phía sai lầm trong cuộc tranh luận cuối cùng về biểu tượng của Rô-ma dựa vào một cách áp dụng khiếm khuyết của khái niệm áp dụng ba lần lời tiên tri, khi họ cho rằng ba Rô-ma được xác định bởi ba luật ngày Chủ nhật vào các năm 321, 538 và luật ngày Chủ nhật sắp tới tại Hoa Kỳ. Khi làm như vậy, họ bóp méo quy tắc và lịch sử tiên tri mà họ chọn, như đã từng xảy ra trong cuộc tranh luận về bốn loài côn trùng trong sách Giô-ên. Bốn thế hệ, rồi đến bốn loài côn trùng ăn phá, trong sáu câu đầu của Giô-ên, trình bày cách dân Đức Chúa Trời bị tàn phá dần qua bốn thế hệ, và rằng sự tàn phá ấy là hệ quả của việc Phong trào Cơ Đốc Phục Lâm chấp nhận thần học của Rô-ma và của Tin Lành bội đạo.

Trong cuộc tranh luận hiện nay, những người tìm cách dùng luật Chủ nhật để xác định ba Rô-ma đã né tránh sự thật rằng thực ra có bốn luật Chủ nhật được xác định trong lời tiên tri của Đức Chúa Trời, và rằng năm 321 đại diện cho luật Chủ nhật sắp đến tại Hoa Kỳ, còn luật Chủ nhật năm 538 là hình bóng cho luật Chủ nhật sẽ được áp đặt trên mọi quốc gia trên thế giới. Bốn luật Chủ nhật không thể được xem là ba luật Chủ nhật, nhất là khi sự biểu hiện thứ ba trong việc áp dụng lời tiên tri ba lần đại diện cho sự ứng nghiệm cuối cùng. Luật Chủ nhật sắp đến tại Hoa Kỳ không phải là luật Chủ nhật cuối cùng; thực ra nó đánh dấu sự khởi đầu của một loạt các luật Chủ nhật khi từng quốc gia trên địa cầu dần dần chấp nhận dấu ấn của uy quyền giáo hoàng.

Những người được đánh thức vào tháng 7 năm 2023 cần phải hiểu rằng sự thử nghiệm mang tính tiên tri mà họ đang đối diện diễn ra trong thời kỳ Đức Thánh Linh được tuôn đổ, và rằng trong sự tuôn đổ ấy, một nhóm đang nhận "dầu", còn nhóm kia đang nhận "sự mê lầm mạnh mẽ". Hình ảnh tiêu biểu về những người nhận sự mê lầm mạnh mẽ được nêu ngay trong chính chương nơi cụm từ "sự mê lầm mạnh mẽ" xuất hiện, và trong chương ấy, lẽ thật hoặc được yêu mến hoặc bị từ chối chính là lẽ thật xác định mối quan hệ tiên tri giữa La Mã ngoại giáo và La Mã giáo hoàng.

Mối liên hệ tiên tri giữa năm 321 và năm 538 được bày tỏ qua mối liên hệ tiên tri giữa hội thánh Pergamos và hội thánh Thyatira. Trong những ngày sau rốt, La Mã ngoại giáo, được đại diện bởi năm 321 và Pergamos, tượng trưng cho Hoa Kỳ, còn La Mã giáo hoàng, được đại diện bởi năm 538 và Thyatira, tượng trưng cho La Mã hiện đại.

Rô-ma thứ nhất của năm 321 là một nhà nước quyền lực đơn nhất, còn Rô-ma thứ hai của năm 538 là một cơ cấu song quyền, đại diện cho sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước, trong đó giáo hội kiểm soát mối quan hệ. Rô-ma thứ ba và cuối cùng, tức Rô-ma hiện đại, là một quyền lực ba thành phần gồm con rồng, con thú và tiên tri giả.

Phao-lô dạy rằng không hiểu mối quan hệ mang tính tiên tri và lịch sử giữa La Mã ngoại giáo (con rồng) và La Mã giáo hoàng (con thú) là bộc lộ sự ghét bỏ lẽ thật, điều đưa đến sự lừa dối mạnh mẽ.

Tất cả các tiên tri, kể cả Phao-lô, đều đặc biệt nói về những ngày sau rốt, nên mối quan hệ giữa hai quyền lực trong thời Phao-lô đại diện cho mối quan hệ giữa ba quyền lực của La Mã hiện đại trong những ngày sau rốt. Khước từ mối quan hệ tiên tri "hình thành" liên minh ba bên của con rồng, con thú và tiên tri giả trong những ngày sau rốt là tự chuốc lấy cho mình sự lừa dối mạnh mẽ.

Cách giải thích riêng của Uriah Smith về “vua phương bắc” là một “nguyên nhân” tạo ra một “hệ quả.” Nhưng nhóm người đứng về phía sai lầm trong các cuộc tranh luận về Rôma được xác định rõ ràng là không thể suy luận từ nguyên nhân đến hệ quả. Smith đã không thấy rằng cách áp dụng sai lầm của ông về “vua phương bắc” sẽ tạo ra một nền tảng tiên tri, điều này sẽ dẫn ông đến việc cũng trình bày sai về tai vạ thứ sáu, nơi có lời cảnh báo phải giữ hay đánh mất áo choàng của sự công chính của Đấng Christ.

Cũng như điều Phao-lô nhấn mạnh trong II Tê-sa-lô-ni-ca, Giăng ở Khải Huyền chương mười sáu và trong tai vạ thứ sáu nhấn mạnh sự cần thiết phải hiểu rõ ba quyền lực dẫn dắt thế giới đến A-ma-gê-đôn là ai. Cách Smith áp dụng sai về vua phương bắc chứng tỏ sự bất lực trong việc áp dụng đúng các tiền trung và hậu trung.

Smith đã không thể, hoặc không chịu, áp dụng nguyên tắc mà Phao-lô đã trình bày rất mạnh mẽ trong các trước tác của ông: rằng những điều thuộc nghĩa đen trước thời kỳ thập tự giá tiêu biểu cho những điều thuộc linh sau thời kỳ thập tự giá. Khi nguyên tắc này được tuân thủ một cách cẩn trọng và đúng đắn, người ta dễ dàng chứng minh rằng “vua phương bắc” là một trong nhiều biểu tượng đại diện cho “vua phương bắc” thuộc linh trong những ngày sau rốt. Người Cơ Đốc Phục Lâm, hơn bất kỳ ai khác, nên biết rằng một trong những nền tảng chủ yếu mà lời tiên tri dựa trên đó là cuộc xung đột giữa Đấng Christ và Sa-tan. Đấng Christ là Vua phương bắc chân chính, còn Sa-tan đã và đang tìm cách tỏ ra như vua phương bắc giả mạo.

Một bài ca và thi thiên cho các con trai của Cô-rê. Chúa thật vĩ đại, và rất đáng được ca ngợi trong thành của Đức Chúa Trời chúng ta, trên núi thánh của Ngài. Đẹp đẽ vì vị thế, niềm vui của cả địa cầu, là núi Si-ôn, ở phía bắc, thành của Vua vĩ đại. Trong các cung điện của thành ấy, Đức Chúa Trời được biết đến như nơi nương náu. Thi thiên 48:1-3.

Những nỗ lực của Sa-tan nhằm giả mạo Vua phương Bắc thật bao gồm việc sử dụng giáo hoàng Rôma làm đại diện của hắn trên trần gian. Sa-tan là kẻ chống Đấng Christ, và giáo hoàng Rôma cũng vậy, người là tay sai của Sa-tan trong công việc lừa dối của hắn.

"Để mưu cầu lợi lộc và vinh dự trần thế, Hội thánh đã bị dẫn dắt tìm kiếm sự ưu ái và hậu thuẫn của những người quyền thế trên thế gian; và như thế, khi khước từ Đấng Christ, Hội thánh đã bị xúi giục phải thần phục kẻ đại diện của Sa-tan—giám mục Rôma." Cuộc Tranh Chấp Vĩ Đại, 50.

Trong sự tan rã của vương quốc Alexander Đại đế, Seleucus Nicator trở thành vị vua phương bắc đầu tiên trong lịch sử được trình bày trong sách Đa-ni-ên chương mười một. Cha ông, Antiochus, từng là một nhà lãnh đạo có ảnh hưởng trong vương quốc của Alexander, và con trai ông, Seleucus, được bổ nhiệm làm satrap của Babylon. “Satrap” là một thống đốc, và khi Seleucus đã giành quyền kiểm soát ba trong bốn khu vực địa lý mà vương quốc của Alexander bị chia thành, ông trở thành

vua phương bắc.

Cách giải thích riêng và việc né tránh các quy tắc ngữ pháp của Smith đã khiến ông cho rằng những quyền lực sau cùng cấu thành liên minh sự ác của Sa-tan trong những ngày sau rốt được trình bày trong lời tiên tri như những quyền lực theo nghĩa đen, chứ không phải những quyền lực thuộc linh. Vì thế, ông đã không nhận ra rằng Seleucus Nicator, vị vua phương bắc đầu tiên, thống đốc của Babylon, về mặt tất yếu của lời tiên tri sẽ đại diện cho vị vua thuộc linh sau cùng của phương bắc, tức quyền lực kiểm soát Babylon thuộc linh hiện đại.

Bấy giờ có một trong bảy thiên sứ cầm bảy bát đến nói với tôi rằng: Hãy đến đây; ta sẽ cho ngươi thấy sự phán xét dành cho con đại dâm phụ ngồi trên nhiều nước, kẻ mà các vua trên đất đã thông dâm với nó, và dân cư trên đất đã say sưa bởi rượu tà dâm của nó. Vậy người đưa tôi trong Thần Linh vào hoang mạc; tôi thấy một người đàn bà ngồi trên một con thú màu đỏ tía, đầy những danh xưng phạm thượng, có bảy đầu và mười sừng. Người đàn bà ấy mặc màu tía và đỏ điều, trang sức bằng vàng, đá quý và ngọc trai, tay cầm một chén vàng đầy những điều ghê tởm và sự ô uế của tà dâm mình. Trên trán nàng có ghi một tên: MÀU NHIỆM, BABYLON VĨ ĐẠI, MẸ CỦA CÁC GÁI ĐIỂM VÀ CÁC SỰ GHÊ TỎM CỦA ĐẤT. Tôi thấy người đàn bà ấy say sưa bởi huyết của các thánh đồ, và bởi huyết của các vị tử đạo của Đức Chúa Giê-xu; khi thấy nàng, tôi rất đổi kinh ngạc. Khải Huyền 17:1-6.

Thế lực cai trị Ba-by-lôn trong những ngày sau rốt chính là Giáo hội do Giáo hoàng lãnh đạo, và vì thế giáo hội ấy cũng là vua phương bắc về phương diện thuộc linh.

Người đàn bà (Babylon) trong Khải Huyền 17 được mô tả là “mặc áo màu tía và màu điều, trang sức bằng vàng, đá quý và ngọc trai, tay cầm một chén vàng đầy những điều gớm ghiếc và ô uế; ... và trên trán nàng có ghi một danh: Màu nhiệm, Babylon vĩ đại, mẹ của các kẻ dâm loạn.” Nhà tiên tri nói: “Tôi thấy người đàn bà say máu các thánh đồ và máu các kẻ tử đạo vì Đức Chúa Giê-su.” Babylon lại còn được tuyên bố là “thành lớn ấy, cai trị các vua trên đất.” Khải Huyền 17:4-6, 18. Quyền lực đã suốt bao thế kỷ duy trì ách thống trị chuyên chế trên các quân vương của thế giới Cơ Đốc là Rô-ma. Những màu tía và điều, cùng vàng, đá quý và ngọc trai, khắc họa sống động sự nguy nga và vẻ phô trương hơn cả bậc vương giả mà tòa thánh kiêu căng của Rô-ma phô bày. Và không quyền lực nào khác có thể được nói cách chân thực là “say máu các thánh đồ” như chính giáo hội ấy, giáo hội đã tàn nhẫn bắt bớ những người theo Đấng Christ. Babylon cũng bị cáo buộc tội có mối liên hệ bất chính với “các vua trên đất.” Chính vì lia bỏ Chúa và liên minh với dân ngoại mà giáo hội Do Thái trở nên dâm phụ; và Rô-ma, tự làm mình bại hoại theo cách tương tự khi tìm kiếm sự hậu thuẫn của các thế lực thế gian, cũng nhận cùng một sự kết án như vậy.” Đại Tranh Cãi, 382.

Thống đốc là nhà vua, và theo Ê-sai, một vị vua vừa là một vương quốc, vừa là thủ đô của một vương quốc.

Vì đầu của Sy-ri là Đa-mách, và đầu của Đa-mách là Rê-xin; và trong vòng sáu mươi lăm năm, Êp-ra-im sẽ bị bẻ gãy đến nỗi không còn là một dân. Và đầu của Êp-ra-im là Sa-ma-ri, và đầu của Sa-ma-ri là con trai của Rê-ma-lia. Nếu các ngươi không tin, chắc chắn các ngươi sẽ không đứng vững. Ê-sai 7:8, 9.

Theo lời chứng của Ê-sai, một người nghiên cứu về lời tiên tri thức tỉnh vào tháng 7 năm 2023 để bước vào một quá trình thử luyện mang tính tiên tri phải nhận ra biểu tượng tiên tri của "đầu" nếu muốn được đứng vững. Nếu người ấy không nhận biết và áp dụng biểu tượng của "đầu" khi đến lúc cần, thì người ấy sẽ không được đứng vững. Những ai không tin thì không được đứng vững; vì vậy Ê-sai đang chỉ ra hai hạng người thờ phượng trong những ngày cuối cùng: hoặc đứng vững, hoặc không. Họ cũng chính là hai hạng người: hoặc có "đầu", hoặc không có "đầu".

Một nhóm người được thiết lập và có đầu, nhận lấy sứ điệp Tiếng Kêu La Nửa Đêm bắt đầu được mở ra vào tháng 7 năm 2023, hoặc họ nhận lấy sự lầm lạc mạnh mẽ trong II Tê-sa-lô-ni-ca. Bài thử thách của họ là sự hình thành hình tượng của con thú và cách thức con thú được hình thành, dù là con thú của giáo hoàng trong Thời Kỳ Tăm Tối, hay hình tượng của nó do Hoa Kỳ dựng nên, hay liên minh ba bên dẫn dắt thế giới đến A-ma-ghe-đôn. Điều này bao gồm sự cần thiết phải nhận ra rằng "đầu", "vua", tức là người cai trị hai quyền lực còn lại cấu thành liên minh ba bên, chính là quyền lực giáo hoàng.

“Đầu,” tức thủ đô của Giu-đa, là Giê-ru-sa-lem, thành mà Chúa đã chọn để đặt Danh Ngài.

Và Rehoboam, con của Solomon, trị vì tại Judah. Rehoboam được bốn mươi một tuổi khi bắt đầu trị vì, và ông trị vì mười bảy năm tại Jerusalem, là thành mà Chúa đã chọn trong số tất cả các chi tộc của Israel để đặt danh Ngài ở đó. Mẹ ông là Naamah, một phụ nữ người Ammon. 1 Các Vua 14:21.

Trong cuộc đại tranh đấu giữa Đấng Christ và Sa-tan, thủ đô của Đấng Christ, nơi Ngài đặt danh Ngài, là Giê-ru-sa-lem, và sự giả mạo của Sa-tan là thành Ba-by-lôn theo nghĩa đen, tượng trưng cho Ba-by-lôn thuộc linh, đại thành trong những ngày sau rốt. Sa-tan đặt danh hấn trên đầu như một sự giả mạo đối với thành và thủ đô của Đức Chúa Trời. Vị vua cư ngụ tại đó là mẹ của các dân phụ, kẻ phạm dân với các vua trên đất. Mẹ của các dân phụ là quyền lực giáo hoàng, và các con gái của bà là các hội thánh Tin Lành sa ngã, mà hội thánh bội đạo hàng đầu là những người Tin Lành bội đạo ở Hoa Kỳ.

Những người Tin Lành bội đạo đó đại diện cho sừng Tin Lành của con thú từ đất, và họ đã gắn liền với mẹ mình kể từ khi họ khước từ sứ điệp tiên tri đã được mở ản vào năm 1798. Đối ứng của họ, là sừng Cộng hòa, được liên kết với các vua trên đất thông qua mối quan hệ với Liên Hợp Quốc, tức mười vua của Khải Huyền đoạn mười bảy. Sự liên minh ba bên dẫn dắt thế giới đến Armageddon được đại diện bởi "đầu" của nó, nơi tên của nó được đặt, và La Mã thuộc linh thời hiện đại chính là Ba-by-lôn thuộc linh thời hiện đại. "Đầu" của nó là quyền lực giáo hoàng.

Cái đầu tượng trưng cho cái cuối; và dù bạn áp dụng Đa-ni-ên chương hai như những người theo Miller—xem đó là bốn vương quốc—hay như đã được mở ra trong những ngày sau rốt—xem đó là tám vương quốc—thì vương quốc thứ nhất là Ba-by-lôn theo nghĩa đen. Những người theo Miller sẽ cho bạn biết rằng vương quốc cuối cùng là La Mã theo nghĩa đen. Ba-by-lôn và La Mã là những biểu tượng có thể hoán đổi cho nhau, vì chúng là đầu và cuối của một dòng tiên tri.

Trong những ngày sau rốt, vương quốc thứ nhất của Ba-by-lôn theo nghĩa đen tượng trưng cho vương quốc thứ tám và cuối cùng, tức Ba-by-lôn thuộc linh thời hiện đại, đồng thời cũng là Rô-ma

thuộc linh thời hiện đại. Dựa trên lời chứng của hai chứng nhân như được trình bày trong Đa-ni-ên chương hai, Ba-by-lôn và Rô-ma là những biểu tượng có thể thay thế cho nhau.

Khi dân phụng của giáo hoàng được mô tả với một danh xưng trên trán xác định "Babylon mầu nhiệm," thì điều đó cũng đồng thời xác định "Rô-ma mầu nhiệm." Một "mầu nhiệm" mang tính tiên tri tượng trưng cho một chân lý sâu xa đến mức không thể hiểu thấu chiều sâu của chân lý ấy, nhất là khi không có sự tác động của Đức Thánh Linh. Nhưng một "mầu nhiệm" theo Kinh Thánh cũng đòi hỏi rằng những điều được tỏ ra liên quan đến mầu nhiệm ấy là một sự hiểu biết bắt buộc đối với những ai tìm cách vượt qua kỳ thử thách. Đó là lý do vì sao hai chứng nhân trong Sách Khải Huyền nhấn mạnh sự cần thiết phải hiểu Rô-ma hiện đại.

Đây là sự khôn ngoan. Ai có trí tuệ, hãy tính số của con thú, vì đó là số của một người; và số nó là sáu trăm sáu mươi sáu. Khải Huyền 13:18.

"Sự khôn ngoan" hiểu con số của con thú, tức là con số của một người, và con số ấy là sáu, sáu, sáu. "Người tội lỗi" là đầu của con thú. Sự khôn ngoan là phẩm chất của các trinh nữ khôn ngoan trong những ngày sau rốt, và cũng là biểu tượng của những người hiểu sự gia tăng của tri thức trong những ngày sau rốt. Những ai không hiểu là các trinh nữ dại và là kẻ ác. Sự "khôn ngoan" mà họ không hiểu, theo tất yếu của lời tiên tri, phải nằm trong bối cảnh của kỳ thử nghiệm tiên tri sau cùng, vì đó là lúc tồn tại các trinh nữ khôn và dại. Họ phải hiểu "sáu, sáu, sáu". Tâm trí có sự khôn ngoan cũng được Giăng đặt trong bối cảnh những ngày sau rốt ở Khải Huyền chương mười bảy.

Và đây là tâm trí có sự khôn ngoan. Bảy đầu là bảy núi, trên đó người đàn bà ngồi. Và có bảy vua: năm đã sụp đổ, một thì hiện có, và một thì chưa đến; và khi đến, người ấy phải ở lại ít lâu. Còn con thú đã có mà hiện không còn, chính nó là thứ tám, và thuộc về bảy, và nó đi vào sự hư mất. Khải Huyền 17:9-11.

"Tâm trí" nào có sự khôn ngoan để hiểu con số "sáu, sáu, sáu" là một trinh nữ khôn ngoan đã nhận được "tâm trí của Đấng Christ."

Vì ai đã biết ý của Chúa để dạy dỗ Ngài? Nhưng chúng ta có ý của Đấng Christ. 1 Cô-rinh-tô 2:16.

Nhóm các trinh nữ khôn ngoan có tâm trí của Đấng Christ, còn những trinh nữ ngu dại và gian ác thì có tâm trí của kẻ đối nghịch của Đấng Christ.

Đã đến lúc ánh sáng chân thật phải chiếu soi giữa bóng tối luân lý. Sứ điệp của thiên sứ thứ ba đã được phái ra khắp thế giới, cảnh báo loài người chớ nhận dấu của con thú hoặc của hình tượng nó trên trán họ hay trên tay họ. Nhận lấy dấu này có nghĩa là đi đến cùng một quyết định như con thú đã làm và ủng hộ những ý tưởng giống như vậy, trực tiếp đối nghịch với Lời của Đức Chúa Trời. Review and Herald, ngày 13 tháng 7 năm 1897.

Sự hình thành hình tượng của con thú là bài thử cuối cùng cho các trinh nữ trong dụ ngôn, và các trinh nữ khôn ngoan có tư tưởng của Đấng Christ, vì họ đã đi đến cùng một quyết định như Ngài, bởi họ đã quy phục ý muốn mình theo sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh. Sự hình thành hình tượng của Đấng Christ nơi các trinh nữ khôn ngoan tương phản với sự hình thành hình tượng của con thú nơi các trinh nữ dại. Các trinh nữ dại đi đến cùng một quyết định như con thú, vì họ đã trở

nên bối rối trước câu hỏi thử thách về việc nhận diện chính xác kẻ chống Đấng Christ, là vua phương bắc giả mạo và là người đứng đầu La Mã hiện đại.

"Những ai trở nên rối rắm trong sự hiểu biết về chữ nghĩa, không nhận ra ý nghĩa của Phản Kitô, chắc chắn sẽ tự đặt mình về phía Phản Kitô." Tuyển tập Kress, 105.

Những trinh nữ khờ dại trong thời kỳ thử thách, được biểu thị như sự hình thành hình tượng của con thú, bị rối trí trong sự hiểu biết về Lời. Sự rối trí của họ bắt nguồn từ việc hiểu sai Lời tiên tri của Đức Chúa Trời, và vì không thấy đúng ý nghĩa của La Mã hiện đại, họ nhận lấy sự mê lầm mạnh mẽ, đi đến cùng một quyết định như con thú, và cổ xúy những tư tưởng giáo hoàng giống hệt, trực tiếp đối nghịch với Lời Đức Chúa Trời, và đặt mình về phe của kẻ chống Đấng Christ.

Chúng tôi sẽ tiếp tục mạch suy nghĩ này trong bài viết tiếp theo của chuyên mục này.